

országgyűlési képviselő

Képviselői önálló indítvány

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Mellékelten – Magyarország Alaptörvénye 6. cikk (1) bekezdése alapján – benyújtjuk a **gyermekkorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzése és megakadályozása érdekében szükséges egyes büntetőjogi szabályozások módosításáról** szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat indokolását csatoljuk.

Budapest, 2016. december 5.

Tisztelettel:

Bana Tibor

Jobbik Magyarországért Mozgalom

Mirkóczki Ádám

Jobbik Magyarországért Mozgalom

Dúró Dóra

Jobbik Magyarországért Mozgalom

2016. évi ... törvény

a gyermekkorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények megelőzése és megakadályozása érdekében szükséges egyes büntetőjogi szabályozások módosításáról

I. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

1. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 63. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„63. § (1) Intézkedések

- a) a megrovás,
- b) a próbára bocsátás,
- c) a jóvátételi munka,
- d) a pártfogó felügyelet,
- e) az elkobzás,
- f) a vagyonekobzás,
- g) az elektronikus adat végleges hozzáférhetetlenné tétele,
- h) a szexuális bűnelkövető gyógykezelése,
- i) a kényszergyógykezelés,
- j) a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló törvény szerinti intézkedések.

2. §

A Btk. a következő 77/A. §-sal és az azt megelőző címmel egészül ki:

„Szexuális bűnelkövető gyógykezelése

77/A. § (1) Gyógykezelését kell elrendelni az elkövetőnek, ha a Btk. 198. §-ában meghatározott büntett miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik, illetve ha a Btk. 196-197. §-ában meghatározott büntett miatt visszaesőként végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik, és a bűncselekmény elkövetése normálistól eltérő szexuális szokásainak eredménye, továbbá tartani kell attól, hogy gyógykezelés – különösen az elkövető szexuális vágyának csökkentése – nélkül hasonló cselekményt fog elkövetni. Gyógykezelés rendelhető el, ha az elkövetőt a Btk. 196-197. §-ában meghatározott büntett miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik, és a bűncselekmény elkövetése normálistól eltérő szexuális szokásainak eredménye, továbbá tartani kell attól, hogy gyógykezelés – különösen az elkövető szexuális vágyának csökkentése – nélkül hasonló cselekményt fog elkövetni.

(2) A gyógykezelést haladéktalanul meg kell szüntetni, ha szükségessége már nem áll fenn.

(3) A gyógykezelést

- a) gyógyszeres kezelésként járóbeteg-ellátás keretében vagy
 - b) az erre kijelölt, zárt intézetben
- kell végrehajtani.

(4) A gyógykezelést zárt intézetben kell végrehajtani, ha az elítélt a gyógyszeres kezelést nem kezdte meg vagy az alól tartósan kivonta magát, vagy ha a gyógyszeres kezelés súlyosan

veszélyezteti az elítélt életét, egészségét, illetve maradandó károsodást okozna, vagy ha az elkövető az (1) bekezdésben meghatározott cselekményt fiatalorként követte el.”

3. §

A Btk. 196. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés szerinti bűncselekmény elkövetője nem büntethető, a (2)-(3) bekezdés szerinti bűncselekmény elkövetőjének büntetése pedig korlátlanul enyhíthető, ha az elkövető a bűncselekmény elkövetését beismeri, és az elsőfokú ítélet meghozataláig okirattal igazolja, hogy legalább hat hónapig folyamatos, szexuális bűnelkövető gyógykezelésén vett részt.”

4. §

A Btk. 197. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1) bekezdés szerinti bűncselekmény elkövetője nem büntethető, a (2)-(4) bekezdés szerinti bűncselekmény elkövetőjének büntetése pedig korlátlanul enyhíthető, ha az elkövető a bűncselekmény elkövetését beismeri, és az elsőfokú ítélet meghozataláig okirattal igazolja, hogy legalább hat hónapig folyamatos, szexuális bűnelkövető gyógykezelésén vett részt.”

5. §

A Btk. 198. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés szerinti bűncselekmény elkövetője nem büntethető, a (2)-(4) bekezdés szerinti bűncselekmény elkövetőjének büntetése pedig korlátlanul enyhíthető, ha az elkövető a bűncselekmény elkövetését beismeri, és az elsőfokú ítélet meghozataláig okirattal igazolja, hogy legalább hat hónapig folyamatos, szexuális bűnelkövető gyógykezelésén vett részt.”

II. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosítása

6. §

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 99. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Szakértő alkalmazása kötelező, ha

- a) a bizonyítandó tény, illetőleg az eldöntendő kérdés személy kóros elmeállapota, illetőleg kábítószer-függősége,
- b) a bizonyítandó tény, illetőleg az eldöntendő kérdés kényszergyógykezelés, illetve szexuális bűnelkövető gyógykezelésének szükségessége,
- c) a személyazonosítást biológiai vizsgálattal végzik,
- d) elhalt személy kihantolására kerül sor.”

7. §

A Be. 330. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a bíróság a Btk. 198. §-ában meghatározott büntett elkövetése miatt az elkövető bűnösségét megállapítja, illetve ha a Btk. 196-197. §-ában meghatározott büntett miatt a visszaeső elkövető bűnösségét megállapítja, akkor az ítéletben határoz a szexuális bűnelkövető gyógykezelésének szükségességéről is.”

8. §

A Be. 566. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kényszergyógykezelés és a szexuális bűnelkövető gyógykezelésének felülvizsgálata

566. § (1) A bíróság a kényszergyógykezelés és a szexuális bűnelkövető gyógykezelése (jelen § alkalmazásában együtt: gyógykezelés) felülvizsgálatáról - ennek keretében fenntartásának szükségességéről, illetőleg megszüntetéséről - tanácsban, tárgyaláson, végzéssel határoz. A tárgyaláson az ügyészt, a védőt és - feltéve, hogy állapota miatt megjelenhet és a jogainak gyakorlására képes - a gyógykezelés alatt álló személyt meg kell hallgatni. Ha első fokon nem budapesti székhelyű helyi bíróság járt el, a felülvizsgálatra a Pesti Központi Kerületi Bíróság, ha pedig első fokon nem budapesti székhelyű megyei bíróság járt el, a felülvizsgálatra a Fővárosi Bíróság illetékes.

(2) A bíróság a gyógykezelés megkezdésétől számított hat hónap eltelte előtt a gyógykezelés szükségességét hivatalból felülvizsgálja. Ha a gyógykezelést nem szünteti meg, a felülvizsgálatot hat hónaponként megismétli. Ha a gyógykezelésre kötelezett személy a vele szemben hozott ítélet jogerőre emelkedése előtt ideiglenes gyógykezelés hatálya alatt állt, a határidőt a kényszerintézkedés megkezdésének napjától kell számítani.

(3) A gyógykezelés felülvizsgálatának helye van az ügyész, a gyógykezelés alatt álló, házastársa, élettársa, törvényes képviselője vagy a védő indítványára, továbbá a gyógykezelést végrehajtó intézet vezetőjének előterjesztésére is. A bíróság a gyógykezelésnek indítványra történő felülvizsgálatát mellőzheti, ha erre három hónapon belül már sor került.

(4) A felülvizsgálat előtt elmeorvos-szakértői véleményt kell beszerezni. Az eljárásban a gyógykezelést végrehajtó intézet orvosa az elmeorvos-szakértői vélemény kialakításában egyik szakértőként közreműködhet.

(5) A gyógykezelés felülvizsgálatáról hozott végzés ellen a gyógykezelés alatt álló házastársa és törvényes képviselője is fellebbezhet.”

9. §

A Be. a következő 572/A. §-sal és az azt megelőző címmel egészül ki:

„A szexuális bűnelkövető gyógyszeres kezelésének zárt intézetben történő gyógykezelésre való átváltoztatása

572/A. § A bíróság hivatalból vagy az ügyész indítványára a szexuális bűnelkövető zárt intézetben történő gyógykezelését rendeli el, ha az elítélt a gyógyszeres kezelést nem kezdte meg, vagy az alól tartósan kivonta magát, illetve a gyógyszeres kezelés az életét vagy egészségét veszélyezteti, illetve maradandó károsodást okozna.”

III.

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

10. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bvtv.) 19. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az elítélt, a kényszergyógykezelt, vagy a gyógykezelt szexuális bűnelkövető (a továbbiakban: gyógykezelt) tartózkodási helyének felkutatása iránt meg tett intézkedés, vagy a végrehajtás foganatosítása érdekében elrendelt elővezetés nem vezetett eredményre, a bíróság elfogatóparancsot bocsát ki annak az ismeretlen helyen tartózkodó elítéltnak, gyógykezelt szexuális bűnelkövetőnek vagy kényszergyógykezeltnek a felkutatása érdekében, aki

- a) a jogerősen kiszabott szabadságvesztés vagy elzárás, illetve a jogerősen elrendelt javítóintézeti nevelés, kényszergyógykezelés vagy a szexuális bűnelkövető gyógykezelése (a továbbiakban: gyógykezelés) letöltését nem kezdte meg,
- b) a bv. szerv őrizetéből megszökött,
- c) a jogerősen kiszabott közérdekű munka végzését nem kezdte meg – akkor is, ha a munkavégzés helyének kijelölése az elítélt felróható magatartása miatt még nem történt meg, vagy jogellenesen megszakította,
- d) a javítóintézetből, vagy a javítóintézetből történő előállítás, más javítóintézetbe vagy egészségügyi intézménybe vagy onnan történő szállítás, illetve ott-tartózkodás során engedély nélkül távozott, avagy a javítóintézetből engedéllyel távozott, de jogellenesen nem tért vissza,
- e) az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetből (a továbbiakban: IMEI) kényszergyógykezeltként, gyógykezeltként, illetve ott elhelyezett kóros elmeállapotúvá vált elítéltként engedély nélkül távozott, vagy engedéllyel távozott, de határidőben nem tért vissza.”

11. §

A Bvtv. 325-341. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„**325. §** (1) A kényszergyógykezelés és a gyógykezelés végrehajtására e törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a szabadságvesztésre ítélt jogait, jogai védelmét és érvényesítését érintő rendelkezései a kényszergyógykezelt és a gyógykezelt személyre (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: beteg) is vonatkoznak, kivéve ha a szabályozás a kényszergyógykezelés vagy a gyógykezelés céljával és természetével összeegyeztethetetlen, vagy ha törvény másként rendelkezik.

(3) A beteg gyógykezelésével összefüggő jogaira – e törvényben meghatározott eltérésekkel – az egészségügyről szóló törvény általános rendelkezéseit, valamint a pszichiátriai betegek jogaira vonatkozó szabályait kell alkalmazni.

(4) A kényszergyógykezelés és a gyógykezelés során a beteget az orvostudomány mindenkori állása szerinti szakszerű ellátásban kell részesíteni, hogy állapotának romlását megakadályozzák és egészségét mielőbb a lehetséges mértékig helyreállítsák.

(5) A kényszergyógykezelés és a gyógykezelés költségei az államot terhelik.

A végrehajtás helye és a befogadás

326. § (1) A kényszergyógykezelést és a gyógykezelést az IMEI-ben kell végrehajtani.

(2) Ha a kényszergyógykezelés vagy a gyógykezelés elrendelésekor a beteg szabadlábban van, a bíróság az Országos Mentőszolgálat útján intézkedik a beteg IMEI-be történő beszállítása iránt. A beteg ellenállása esetén a beszállításhoz a rendőrség közreműködése igénybe vehető.

(2a) A befogadás során az IMEI a kényszergyógykezelt és a gyógykezelt személyazonosságát ellenőrzi.

(2b) Ha a személyazonossággal kapcsolatban kétség merült fel, az érintett személyazonosságának megállapítása érdekében az IMEI a székhelye szerint illetékes rendőri szervet keresi meg.

(3) A befogadással egyidejűleg a beteget – egészségi állapotának megfelelően – tájékoztatni kell jogairól és kötelezettségeiről.

(4) A kényszergyógykezelés és a gyógykezelés végrehajtása alatt a beteg nem tarthat magánál olyan tárgyakat,

a) amelynek birtoklása a közbiztonságot veszélyezteti vagy jogszabályba ütközik,

b) amely az IMEI rendjét és biztonságát, valamint ezek fenntartását és ellenőrzését, saját vagy mások életét, testi épségét veszélyezteti.

A végrehajtás rendje

327. § (1) Az IMEI főigazgató főorvosa haladéktalanul előterjesztést tesz a bírósághoz a kényszergyógykezelés vagy a gyógykezelés megszüntetésére, ha ezt a beteg állapota indokolja.

(2) A kényszergyógykezelést vagy a gyógykezelést a bíróság megszünteti, ha megállapítja, hogy szükségessége már nem áll fenn.

(3) A kényszergyógykezelés és a gyógykezelés végrehajtását nem lehet félbeszakítani.

328. § (1) A kényszergyógykezelés és a gyógykezelés végrehajtása során biztosítani kell a beteg

a) őrzését és felügyeletét,

b) szakellátásához szükséges elhelyezését,

c) anyagi és egyéb egészségügyi ellátását,

d) jogi érdekeinek védelmét,

e) életvitelszerű benntartózkodásához az IMEI rendjével összhangban lévő feltételeket.

(2) A beteg megfelelő őrzésének és felügyeletének biztosításáról az IMEI főigazgató főorvosa gondoskodik. A beteg őrzését más bv. intézet is elláthatja.

(3) Ha a beteg – az intézkedés elrendelésének alapjául szolgáló októl eltérő egyéb egészségkárosodás vagy betegség miatt – egészségügyi ellátásra szorul, ellátását elsősorban a büntetés-végrehajtási egészségügyi intézetben kell biztosítani.

(4) Ha a büntetés-végrehajtási egészségügyi intézet a beteg gyógykezeléséhez szükséges feltételekkel nem rendelkezik, a szükséges szakellátást biztosító gyógyintézetet kell igénybe venni. Az egészségügyi intézménybe kihelyezett beteg őrzéséről vagy felügyeletéről az IMEI főigazgató főorvosa gondoskodik. Az őrzést és a felügyeletet polgári ruhában vagy kórházi védőruházatban kell ellátni.

(5) Ha a betegnek az ügyei viteléhez szükséges belátási képessége tartósan, teljes körűen hiányzik, vagy belátási képessége tartósan vagy időszakonként visszatérően nagymértékben csökkent és nem áll gondnokság alatt, az IMEI főigazgató főorvosa a gyámhatóság útján kezdeményezi a gondnokság alá helyezés iránti per megindítását. Ha nincs olyan személy, aki a cselekvőképtelen, vagy cselekvőképességében részlegesen korlátozott beteg törvényes képviselőjét ellátná, vagy személye nem ismert, vagy e feladatának bármilyen okból nem tud eleget tenni, az IMEI főigazgató főorvosa haladéktalanul megteszi azokat az intézkedéseket, amelyek a beteg törvényes képviselőjének biztosítása érdekében szükségesek.

A kényszergyógykezelés és a gyógykezelés felülvizsgálata

329. § (1) A Be. 566. § (1) bekezdése alapján a betegnek az IMEI-be történő befogadása napjától számított harmadik hónap folyamán az IMEI főigazgató főorvosa a beteg állapotára vonatkozó részletes kórrajz-kivonatot küld a kényszergyógykezelés és a gyógykezelés felülvizsgálatára illetékes bíróságnak. Ezt az eljárást a kényszergyógykezelés és a gyógykezelés megszűnéséig vagy megszüntetéséig hathavonta meg kell ismételni.

(2) Ha a kényszergyógykezelést ideiglenes kényszergyógykezelés előzte meg, és annak végrehajtását nem szakították meg, az (1) bekezdés szerinti időtartamot az ideiglenes kényszergyógykezelés megkezdésétől kell számítani, azonban a szakvéleményt legkorábban a kényszergyógykezelést elrendelő ítélet jogerőre emelkedésétől számított három hónap elteltével kell a bíróságnak megküldeni.

(3) A betegnek a bíróság előtti megjelenéséről – egészségi állapota alapján – az IMEI főigazgató főorvosa dönt, akadály esetén haladéktalanul értesíti az eljáró bíróságot.

(4) Ha a bíróság a kötelező felülvizsgálat során, vagy az IMEI főigazgató főorvosának előterjesztése, vagy az arra jogosult indítványa alapján jogerős határozatával a kényszergyógykezelést vagy a gyógykezelést megszünteti, az erről szóló értesítőlapot haladéktalanul megküldi az IMEI-nek, vagy ha a beteg előállítására sor került, a beteget kísérő felügyelőnek adja át, aki a beteget visszakíséri az IMEI-be.

A beteg jogai és kötelezettségei

330. § (1) A beteg a higiéniai feltételeknek megfelelő egészséges elhelyezésre, az egészségi állapotának megfelelő ételmezésre, egészségügyi ellátásra jogosult, a gyógyszerekről térítés nélkül illeti meg.

(2) A beteg a bíróság határozata szerinti, az IMEI-ben történő kezelést nem utasíthatja vissza. Az egészségügyi ellátás visszautasításának joga csak a kezelés módozatai, az ennek során alkalmazni kívánt beavatkozások tekintetében illeti meg. A beteg joga az ellátást végző orvos megválasztásához az IMEI keretei között korlátozott. Önrendelkezéshez való jogára egyebekben az egészségügyről szóló törvényben foglalt rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni.

331. § (1) A beteg a saját ruháját viselheti.

(2) A beteg pénztétjének jogszabályban meghatározott részét havonta saját szükségleteire fordíthatja, az ezt meghaladó összegű felhasználást az IMEI főigazgató főorvosa engedélyezheti. A beteg letétjéből az IMEI főigazgató főorvosa engedélyével – a vagyoni ügyei vitelében korlátozottan cselekvőképes beteg gondnoka hozzájárulásával – családjának vagy kapcsolattartójának pénzt küldhet.

(3) A beteg részére – kivéve, ha belátási képességének korlátozottsága miatt a bíróság a választójogból kizárta – biztosítani kell, hogy a választójogát gyakorolhassa. A beteg az IMEI-ben a választási eljárásra vonatkozó jogszabályok szerint jogosult szavazni, a beteg személyazonosságát az IMEI nyilvántartása alapján kell megállapítani.

332. § (1) A beteg a hozzátartozóival, valamint az általa megjelölt és az IMEI által engedélyezett személyekkel való kapcsolattartás során jogosult

a) levelezésre, amelynek során a kapott és a küldött levelek gyakorisága és terjedelme nem korlátozott,

b) legalább hetenként látogató fogadására,

c) kétnaponként telefonkészülék használatára hívás céljából, továbbá hetenként telefonhívás fogadására az intézet rendjére figyelemmel, alkalmanként legalább húsz perc időtartamban,

d) legalább hetenként csomag küldésére és fogadására.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kapcsolattartásról az IMEI főigazgató főorvosa – az IMEI biztonságára, valamint a beteg állapotára figyelemmel – dönt.

(3) A beteg állapotára tekintettel a látogatás későbbi időpontra halasztható, vagy soron kívüli látogatás engedélyezhető.

(4) A látogatás a kapcsolattartó biztonsága érdekében és a betegnek küldött csomag biztonsági szempontból ellenőrizhető. Az ellenőrzés lehetőségéről a beteget tájékoztatni kell.

333. § Az elítélt vallásgyakorlását szabályozó rendelkezéseket a betegre azzal a kiegészítéssel kell alkalmazni, hogy a beteg vallásos szertartáson való részvétele akkor is korlátozható vagy megtiltható, ha jelenléte a saját vagy mások életére, testi épségére vagy egészségére jelentős veszélyt jelent.

334. § (1) Annak a betegnek, akinek gyógyulását, munkaképessége megtartását vagy fejlesztését, illetve szakmai átképzését ez várhatóan előmozdítja, munkaterápiás

foglalkoztatást kell biztosítani. A betegek munkaterápiás foglalkoztatását az IMEI elsősorban intézetfenntartási munka formájában biztosítja.

(2) A munkaterápiás foglalkoztatás módját és helyét az IMEI főigazgató főorvosa állapítja meg, de annak időtartama nem haladhatja meg a napi hat és a heti harminc órát, de el kell érnie a napi négy és a heti húsz órát.

(3) A munkaterápiás foglalkoztatáson részt vevő beteg rendszeres pénzbeli térítésre jogosult, amelynek legkisebb összege napi hatórás foglalkoztatás esetén az alaplunkadíj egyharmada. A térítési díj összege az országos parancsnok által normatív utasításban, évente meghatározott összeg.

(4) Az a beteg, aki a munkaterápiás foglalkoztatásban nem vehet részt, terápiás célból munkával foglalkoztatható, amely nem haladhatja meg a napi négy órát és a heti húsz órát. A beteget e tevékenységért havonként jutalomban kell részesíteni; esetenként soron kívül is jutalmazható. A jutalom mértékét az IMEI főigazgató főorvosa állapítja meg.

335. § (1) A beteg

a) köteles az IMEI rendjét megtartani,

b) munkához való jogát nem gyakorolhatja, kizárólag munkaterápiás foglalkozásban vehet részt, de sem erre, sem egyéb munkavégzésre nem kötelezhető,

c) nem fenyegethető.

(2) A kényszergyógykezelés alatt álló nő és gyermeke együttes elhelyezése nem engedélyezhető. Ha a gyermekével együtt elhelyezett elítélt nőnek a kényszergyógykezelése válik szükségessé, az együttes elhelyezést meg kell szüntetni.

(3) A beteg az IMEI-nek okozott kárért a polgári jog szabályai szerint felel, de a főigazgató főorvos méltánylást érdemlő esetben eltekinthet a kártérítési igény érvényesítésétől.

Kényszerítő eszközök alkalmazása

336. § (1) A beteggel szemben az egészségügyi jogszabályokban meghatározott okok miatt és az ott meghatározott módokon van helye korlátozó intézkedések alkalmazásának.

(2) A beteggel szemben a szabadságvesztés végrehajtása során alkalmazható kényszerítő eszközök közül kizárólag korlátozott testi kényszer alkalmazható, és csak abban az esetben, ha az IMEI-ből vagy a felügyelet mellett az intézeten kívüli tartózkodása színhelyéről az engedély nélküli távozását másként nem lehet megakadályozni. Korlátozott testi kényszernek minősül a megfogás és a lefogás.

Az IMEI elhagyása

337. § (1) A beteg az IMEI-t csak vizsgálata, szűrővizsgálata, gyógykezelése, rehabilitációja érdekében, orvosilag indokolt esetben, felügyelettel hagyhatja el.

(2) A beteg felügyelettel

a) meglátogathatja – orvos által igazoltan – súlyos beteg közeli hozzátartozóját,

b) részt vehet a közeli hozzátartozója temetésén, vagy ha a temetésen nem vett részt, az azt követő harminc napon belül a közeli hozzátartozó temetési helyénél kegyeletét leróhatja.

(3) Az IMEI (2) bekezdés szerinti okból történő elhagyását az IMEI főigazgató főorvosa indokolt határozattal – a beteg állapotától függően – kivételesen megtagadhatja.

(4) A beteg, az egészségügyi és a biztonsági kockázatok gondos mérlegelésével, az IMEI főigazgató főorvosának engedélyével részt vehet rehabilitációját, személyiségének fejlődését biztosító programokon.

Adaptációs szabadság

338. § (1) Ha a kényszergyógykezelés vagy a gyógykezelés megkezdésétől hat hónap eltelt, a beteg gyógyulása érdekében, a jogszabályban meghatározottak szerint felállított adaptációs bizottság javaslatára az IMEI főigazgató főorvosának engedélyével adaptációs szabadságra bocsátható. Az engedély megadásáról a törvényes képviselőt értesíteni kell.

(2) Az adaptációs szabadság tartama legfeljebb harminc nap, amely egy alkalommal legfeljebb harminc nappal meghosszabbítható. Adaptációs szabadság több alkalommal is engedélyezhető.

(3) Ha a kényszergyógykezelést megelőzően a beteggel szemben ideiglenes kényszergyógykezelést foganatosítottak, az adaptációs szabadság feltételeként megállapított határidőt az ideiglenes kényszergyógykezelés végrehajtásának kezdőnapjától kell számítani.

(4) Az adaptációs szabadság a beteg gondozására alkalmas és azt írásban vállaló személynél tölthető el. A beteg a gondozását vállaló személy kíséretében bocsátható adaptációs szabadságra.

(5) Az adaptációs szabadságon lévő beteg köteles az IMEI főigazgató főorvosa által meghatározott időpontban vagy időközönként, külön rendelkezés hiányában a szabadság megkezdésétől számítva kéthetenként orvosi ellenőrzésen megjelenni. Az orvosi ellenőrzésen való megjelenés elmulasztása esetén az adaptációs szabadságot az IMEI főigazgató főorvosa megszüntetheti.

(6) Ha az orvosi ellenőrzés során a beteg állapotának romlását állapítják meg, az orvos vagy a beteg gondozását vállaló személy javaslatára haladéktalanul intézkedni kell – az állami mentőszolgálat útján – a beteg visszaszállításáról.

(7) Az (5) bekezdés szerinti kötelezettségről és elmulasztásának lehetséges következményeiről a beteget és a gondozását vállaló személyt írásban ki kell oktatni.

Rendkívüli események

339. § (1) A kényszergyógykezelés vagy a gyógykezelés végrehajtása során bekövetkezett rendkívüli eseményről haladéktalanul értesíteni kell a törvényességi felügyeletet ellátó ügyészt.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában rendkívüli eseménynek minősül minden olyan esemény, amely az IMEI rendjét súlyosan sérti vagy veszélyezteti, így különösen az intézet területén megvalósult bűncselekmény, a beteg engedély nélküli távozása, öngyilkossági kísérlete, balesete vagy halála.

(3) Ha a beteg az IMEI-ből engedély nélkül távozik, vagy az intézeten kívül felügyelettel vagy adaptációs szabadságon való tartózkodása során ismeretlen helyre távozik, az IMEI főigazgató főorvosa haladéktalanul a rendőrséghez fordul a beteg eltűnt személyként történő körözésének elrendelése végett.

Előállítás

340. § Ha bíróság vagy az ügyész a beteg előállítása iránt intézkedik, az IMEI főigazgató főorvosa a beteg egészségi állapota alapján dönt az előállításról. Ha a beteg előállítása nem teljesíthető, az elrendelést erről haladéktalanul értesíteni kell.

Elbocsátás az IMEI-ből

341. § (1) A beteget azon a napon kell elbocsátani az IMEI-ből, amelyen a kényszergyógykezelés vagy a gyógykezelés megszüntetéséről a bíróság értesítőlapja az IMEI-be megérkezik.

(2) A súlyos beteg vagy önálló életvitelre képtelen beteg elbocsátása előtt kellő időben értesíteni kell a törvényes képviselőt, a gondozásra vagy egyéb ellátására kötelezett személyt, és gondoskodni kell az elbocsátott hazaszállításáról, vagy szükség esetén kezdeményezni kell a megfelelő gyógyintézetben vagy a személyes gondoskodás keretébe tartozó szakosított ellátást nyújtó intézményben történő elhelyezését. A szükséges intézkedéseket az IMEI főigazgató főorvosa teszi meg.”

12. §

Ez a törvény 2017. január 1-jén lép hatályba.

Indokolás

Általános indokolás

Az elmúlt időszakban ismét elszaporodtak a pedofil jellegű bűncselekmények, a hatályos, liberális szellemű törvények pedig nem biztosítanak hatékony védelmet ezen bűncselekmények elkövetőivel szemben.

A tervezett módosítás jogpolitikai indoka az, hogy a jelenlegi szabályozás hatékony módon nem zárja ki a bűnisméltés lehetőségét az érintett szexuális bűnelkövetők esetében, annak ellenére, hogy – cselekményeik ösztönjellegénél fogva – épp ez az elkövetői kör hajlamos fokozottan hasonló bűncselekmények elkövetésére, melyek ráadásul különösen veszélyesek a társadalomra, mivel helyrehozhatatlanul aláássák áldozataik jövőbeni érzelmi, szellemi és erkölcsi fejlődését.

A tervezet a hatályos lengyel szabályozási koncepciót alapul véve, azt a magyar büntetőjogi környezetre adaptálva teremti meg annak a lehetőségét, hogy a jövő azon felnőtt bűnelkövetői, akik esetében, különösen a gyermekkorúak iránt alakul ki elfojthatatlan, perverz szexuális vágy, már ne jelentsenek visszatérő kockázatot környezetük irányában.

A javaslat a gyógyszeres kezelés elsődlegességét fogalmazza meg a zárt intézetben történő pszichiátriai kezeléssel szemben. A gyógyszeres kezelés megkezdése ugyanakkor nem jelent véglegességet, annak célja nem a teljes és visszafordíthatatlan nemzőképtelenség elérése vagy maradandó károsodás okozása, hanem az elkövető szexuális vágyának célzott jellegű csökkentésén keresztül annak megelőzése, hogy újabb, hasonló bűncselekményeket kövessen el. A kezelés időtartama bár határozatlan, azt csak az orvosilag indokolható időtartamban lehet fenntartani, melyre a visszatérő időközönkénti bírósági felülvizsgálat előírása jelent garanciát. Fontos azonban az önkéntes vállalás lehetőségének megteremtése is.

Tekintettel arra, hogy ezt a jogintézményt a magyar jog még nem ismeri, ezért elsődlegesen a Btk. általános részének megfelelő módosításán keresztül szükséges az alkalmazás lehetőségét megteremteni. Hangsúlyozandó, hogy a gyógykezelés előírása nem büntetési céllal történik – büntetőjogi célja a megelőzésen keresztül a társadalom védelme -, ezért elhelyezésére az intézkedések között került sor.

A módosítás a jogszabályi koherencia megteremtése és a részletszabályok kidolgozása érdekében a büntetőeljárásról szóló törvény, valamint a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló törvény módosítását is elrendeli.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A szexuális bűnelkövető gyógykezelését mint új intézkedési nemet rendeli a javaslat beilleszteni az új Btk-ba.

A 2. §-hoz

A javaslat szerint a gyógykezelést elsődlegesen gyógyszeres kezelésként, ambuláns módon kell végrehajtani, kiegészítő jelleggel, meghatározott feltételek fennállása esetén lehetőséget adva a zárt intézeti gyógykezelésre.

A 3-5. §-hoz

Mivel a javaslat célja az, hogy a bűnismétlést lehetetlenné tegye, így elsősorban nem a szabadságvesztés büntetésre ítélet a lényeg, hanem a kezelés elvégzésének vállalása. Ennek eredményeképpen az elkövető a jövőben nem érez majd késztetést szexuális bűncselekmények elkövetésére.

A 6. §-hoz

A szexuális bűnelkövető gyógykezelésének elrendelésének és felülvizsgálatának egyes részletszabályait a Be.-ben szükséges rögzíteni. Ennek keretében szabályozni kell azt is, hogy a szexuális bűnelkövető gyógykezelése szükségességének megállapításához kötelezően szakértőt kell igénybe venni.

A 7. §-hoz

A javaslat szerint szexuális bűnelkövető gyógykezelésének alkalmazásáról a bíróság az ítéletben határoz.

A 8. §-hoz

A javaslat kiegészíti a kényszergyógykezelés felülvizsgálatának szabályait a szexuális bűnelkövető gyógykezelésére vonatkozó felülvizsgálati rendelkezésekkel.

A 9. §-hoz

Az előterjesztés rendelkezik annak a következményeiről, ha az elítélt a gyógyszeres kezelésnek nem veti alá magát.

A 10. §-hoz

A szexuális bűnelkövető gyógykezelésének Be.-ben nem szabályozott végrehajtási szabályait a Bvtv.-ben szükséges rögzíteni. A javaslat jelen paragrafusa lehetővé teszi az olyan elkövető felkutatását, aki a gyógykezelése végrehajtását nem kezdte meg.

A 11. §-hoz

Jelen paragrafus kiegészíti a kényszergyógykezelés végrehajtására, és felülvizsgálat, illetve megszüntetés belső intézeti szabályaira vonatkozó rendelkezéseket a szexuális bűnelkövető gyógykezelésére vonatkozó szabályokkal, illetve ezeket részletezik annak megfelelően, hogy milyen típusú (gyógyszeres vagy intézeti) kezeléstről van szó.

A 12. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.